

Uništenje Zmije

“A on im reče: Promatrah Sotonu kako poput munje s neba pade.” —Luka 10: 18

NEKADA POZNATO KAO Lucifer, ovo prekrasno duhovno biće palo je s visoke slave, privilegija i položaja na svoj sadašnji položaj glavnog protivnika Nebeskog Oca. Izvorno stvoren bezgrešan i savršen, ovaj bivši Božji sin bio je u otvorenoj, prkosnoj pobuni protiv Svemogućeg i zlobno sudjelovao u poticanju bezakonja i zloće u zemaljskim i duhovnim područjima više od šest tisuća godina.

SVRŠENO LUCIFEROVO SAVRŠENSTVO

Prilično je teško shvatiti zašto bi se ovo uzvišeno duhovno biće odreklo privilegije zauzimanja tako uzvišenog posjeda zbog ponosa. Izaija je napisao: “Kako pade sa nebesa, Svjetlonošo, sine Zorin? Kako li si oboren na zemlju, ti, vladaru narodâ? U svom si srcu govorio: ‘Uspet ću se na nebesa, povrh zvijezda Božjih prijesto ću sebi dići. Na zbornoj ću stolovati gori na krajnjem sjeveru. Uzaći ću u visine oblačne, bit ću jednak Višnjemu.’”—Izaija 14: 12-14

U uvodnim stihovima Biblije opažamo sljedeći dijalog između Sotone u tijelu zmije i majke Eve. “Zmija bijaše lukavija od sve zvjeradi što je stvorio Jahve, Bog.

Ona reče ženi: ‘Zar vam je Bog rekao da ne smijete jesti ni s jednog drveta u vrtu?’ Žena odgovori zmiji: ‘Plodove sa stabala u vrtu smijemo jesti. Samo za plod stabla što je nasred vrta rekao je Bog: ‘Da ga niste jeli! I ne dirajte u nj, da ne umrete!’ Nato će zmija ženi: ‘Ne, nećete umrijeti! Nego, zna Bog: onog dana kad budete s njega jeli, otvorit će vam se oči, i vi ćete biti kao bogovi koji razlučuju dobro i zlo.’—1.Mojsijeva 3: 1-5

Sotona, optužitelj, zmija, đavao ili zli, lukav je. On se služi prijevarom i pokušava nadvladati i zavesti one koji su u zavjetnom odnosu s Bogom, kao što su bili Adam i Eva prije pada. To dalje potvrđuje Pavao. “Ali se bojim da se – kao što zmija zavede Evu svojom lukavštinom – misli vaše ne pokvare i odmetnu od iskrenosti prema Kristu.” (2.Korinćanima 11: 3) Obraćanje na njegovu sofistiku dovest će do smrti, a mi imamo Isusov autoritet da to ustvrdimo. Obraćajući se pismoznancima i farizejima, rekao je: “Vama je otac đavao i hoće vam se vršiti prohtjeve oca svoga. On bijaše čovjekoubojica od početka i ne stajaše u istini jer nema istine u njemu: kad govori laž, od svojega govori jer je lažac i otac laži.”—Ivan 8: 44

SOTONA NASPRAM JOBA

Izuzetan Jobov lik opisan je u Novom zavjetu među ostalim mjestima u Pismu. “Za uzor strpljivosti i podnošenja zala uzmite, braćo, proroke koji su govorili u ime Gospodnje. ... Za postojanost Jobovu čuste.” (Jakovljeva 5: 10, 11) Dodatno, opažamo sljedeći dijalog koji se tiče predanog Joba između Sotone i Boga.

“Jednoga dana dođu sinovi Božji da stanu pred JAHVU, a među njima pristupi i Satan. JAHVE tad upita Satana: ‘Odakle dolaziš?’ – ‘Evo proдох zemljom i obidoh je’, odgovori on. Nato će JAHVE: ‘Nisi li zapazio slugu moga Joba? Njemu na zemlji nema ravna. Čovjek je

to neporočan i pravedan, boji se Boga i kloni zla!’ A Satan odgovori JAHVI: ‘Zar se Job uzalud Boga boji? Zar nisi ogradio njega, kuću mu i sav posjed njegov? Blagoslovio si djelo njegovih ruku, stoka mu se namnožila po zemlji. Ali pruži jednom ruku i dirni mu u dobra: u lice će te prokleti!’ ‘Neka ti bude!’ – reče JAHVE Satanu. – ‘Sa svime što ima radi što ti drago; samo ruku svoju na nj ne diži.’ I Satan ode ispred lica JAHVINA.”—Job 1: 6-12

Rotherham Emphasized Bible zamjenjuje riječ “optužitelj” u gore spomenutim stihovima gdje je prevedena kao Sotona. Vrlo istaknuta karakteristika optužitelja je pronalaženje mana drugoj osobi. Čini se da u gornjem tekstu Protivnik implicira da je Job poslušao Stvoritelja samo zato što je bio zaštićen od svih životnih problema. Međutim, sljedeća izvanredna pohvala koja se odnosi na ovu pobožnu osobu nalazi se na drugim mjestima u Bibliji. “Preostanu li u njoj, [zemlji koja je sagriješila], samo tri čovjeka – Noa, Daniel i Job – ti će se svojom pravednošću spasiti’ – riječ je JAHVE Gospoda.” (Ezekiel 14: 14) Jobovo ime bilo je uključeno zajedno s pravednim Noom i Danielom, tako da možemo biti uvjereni da, suprotno Sotoninim insinuacijama, prorok nije samo riječima služio Nebeskom Ocu, već je doista bio odani sluga.

OBEĆANJE ABRAHAMU

Prisjetimo se ovih riječi izgovorenih zmiji nakon što su naši prvi roditelji sagriješili. “Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene, između roda tvogeg i roda njezina: on će ti glavu satirati, a ti ćeš mu vrebati petu.” (1. Mojsijeva 3: 15, New International Version) Sotona vjerojatno nije u potpunosti znao značenje tog odlomka kad je izgovoren. Unatoč tome, nakon njegovih neuspjelih nastojanja da stvori živahnu rasu inteligentnih bića

koja će mu odati počast, uništenjem Nefila u Potopu, možda je dalje razmišljao o značenju onoga što je Bog imao na umu u ovim riječima koje je kasnije izgovorio Abram: “JAHVE reče Abram: ‘Idi iz zemlje svoje, iz zavičaja i doma očinskog, u krajeve koje ću ti pokazati. Velik ću narod od tebe učiniti, blagoslovit ću te, ime ću ti uzveličati, i sam ćeš biti blagoslov. Blagoslivljat ću one koji te blagoslivljali budu, koji te budu kleli, njih ću proklinjati; sva plemena na zemlji tobom će se blagoslivljati’.”—1. Mojsijeva 12: 1-3

Prosvjetljenjem Duha Svetoga, posvećeni su kršćani počeli cijeniti ove riječi objašnjenja apostola Pavla: “A ova su obećanja dana Abrahamu i potomstvu njegovu. Ne veli se: ‘i potomcima’ kao o mnogima, nego kao o jednomu: I potomstvu tvojemu, to jest Kristu. ... Doista, koji ste god u Krista kršteni, Kristom se zaodjenuste. Nema više: Židov – Grk! Nema više: rob – slobodnjak! Nema više: muško – žensko! Svi ste vi Jedan u Kristu Isusu! Ako li ste Kristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo, baštinici po obećanju.” (Galaćanima 3: 16, 27-29) Ozbiljni vjernici koji su potpuno usredotočeni na ono što ovi stihovi impliciraju su posebne mete Zloga, budući da je on promatrao kako se njihovi životi mijenjaju nakon duhovnog rođenja.

“VAŠ PROTIVNIK”

Evo još jednog stiha kojeg bi sljedbenici Kristovih stopa trebali poslušati: “Otriježite se! Bдите! Protivnik vaš, đavao, kao ričući lav obilazi tražeći koga da proždre. Oprite mu se stameni u vjeri znajući da takve iste patnje podnose vaša braća po svijetu.” (1. Petrova 5: 8, 9) Ovdje Petar prepozna Sotonu kao “vašeg protivnika”. Ovo se ne odnosi na svijet općenito i potkrijepljeno je drugim stihom u Svetom pismu kojeg dio glasi: “onima

kojima bog ovoga svijeta oslijepi pameti nevjerničke da ne zasvijetli svjetlost evanđelja slave Krista koji je slika Božja.”—2.Korinćanima 4: 4

U sadašnje vrijeme, Protivnik posjeduje sve koji nisu posvećeni. Stoga je svijet općenito slijep za veliku nadu koju dijelimo, ne samo za sebe nego i za “sve obitelji na zemlji”. Tijekom vremena Starog zavjeta, Sotona je možda sumnjao da će potomstvo koje je bilo predodređeno da mu smrvi glavu vjerojatno doći preko Abrahamova sina Izaka, potom Jakova ili njegovog potomstva, naroda Izraela, budući da čitamo: “Ali Bog reče Abrahamu: ‘Nemoj se uznemirivati zbog dječaka i zbog svoje sluškinje; sve što ti kaže Sara poslušaj, jer će Izakovo potomstvo tebi ovjekovječiti ime.’”—1.Mojsijeva 21: 12

Imajući to na umu, Sotona je pokušao ubiti ovo potomstvo izgladnjivanjem kada je nastala glad i jedino mjesto gdje se mogla nabaviti hrana bio je Egipat. (1. Mojsijeva 41: 29-31) Na svu sreću, međutim, Josip je uzdignut na istaknuto mjesto, budući da je bio drugi u zapovjedništvu odmah do faraona. On je bio instrument kojim se Bog poslužio da spasi Jakovljevu obitelj od gladi, kao što svjedoči sljedeća priča između Josipa i njegove braće i sestara: “Kad su Josipova braća vidjela da im je otac umro, rekoše: ‘Što ako je Josip na nas ljut i pokuša uzvratiti nam za sve zlo koje smo mi njemu nani-jeli?’ Josip im odvrati: ‘Ne bojte se! Ta zar sam ja namjesto Boga! Osim toga, iako ste vi namjeravali da meni naudite, Bog je bio ono okrenuo na dobro: da učini što se danas zbiva – da spasi život velikom narodu.’”—1.Mojsijeva 50: 15, 20

OSTALA ISKUŠENJA U EGIPTU

Nešto kasnije, djeca Izraelova pokazala su se kao izuzetno plodna. Tadašnji faraon na prijestolju, “koji nije

poznavao Josipa”, odredio je da se svako židovsko muško dijete koji se rodi mora utopiti. (2.Mojsijeva 1: 8-22) Božja intervencija omogućila je djetetu Mojsiju da izbjegne ovu sudbinu i na kraju, on je bio Božji instrument za izbavljenje nacije iz ropstva. Iako se niz od devet kazni spustio na Egipćane, bila je potrebna deseta pošast, smrt prvorodenih, prije nego što je faraon poslušao Boga i pristao poslati Izraelce iz zemlje. Ipak, čak i nakon što je to učinio, predomislio se i poslao svoju vojsku u potjeru.—2.Mojsijeva 12: 33-42; 14: 5-9

Ovo je slika koja je pred nama u 14. poglavlju Izlaska. Izraelci su odlazili iz Egipta, njih oko dva i pol milijuna, ali Crveno more ih je spriječilo u bijegu i faraonova vojska ih je trebala stići. “Ne bojte se!” – reče Mojsije narodu. ‘Stojte čvrsto pa ćete vidjeti što će vam JAHVE učiniti da vas danas spasi: Egipćane koje danas vidite nikad više nećete vidjeti. JAHVE će se boriti za vas. Budite mirni!’ ‘Zašto zapomažete prema meni?’ – reče JAHVE Mojsiju. ‘Reci Izraelcima da krenu na put. A ti podigni svoj štap, ispruži svoju ruku nad morem i razdijeli ga nadvoje da Izraelci mogu proći posred mora po suhu.’—2.Mojsijeva 14: 13-16

SOTONINA USTRAJNOST

Tijekom novozavjetnih vremena, Protivnik je nastavio biti angažiran u pokušaju lociranja “potomstva žene” za koje je Bog rekao da će ga uništiti. Nedvojbeno je bio svjestan najave Isusova rođenja koju je objavio anđeo zajedno sa slavnim vijestima o njegovoj prisutnosti kao Spasitelja svijeta. (Luka 1: 26, 27; 2: 8-15) Kada je vijest da su mudraci s istoka slijedili zvijezdu koja će ih odvesti do mjesta gdje je Isus rođen stigla do kraljevskog dvora, kralj Herod se pretvarao da ga zanima štovanje njega, dok je tajno planirao da ga ubije. Čini se da

je Sotona utjecao na kralja da bi bilo u njegovom najboljem interesu da svatko tko bi ga mogao zamijeniti bude uništen. Protivnik je bio apsolutno nemilosrdan u pokušaju da osujeti izjavu u vrijeme Adamova pada da će ženino potomstvo zdrobiti zmijinu glavu.

Izvješće glasi: “Kada to doču kralj Herod, uznemiri se on i sav Jeruzalem s njime. Sazva sve glavare svećeničke i pismoznance narodne pa ih ispitivaše gdje se Krist ima roditi. Oni mu odgovoriše: ‘U Betlehemu judejskome jer ovako piše prorok: A ti, Betleheme, zemljo Judina! Nipošto nisi najmanji među kneževstvima Judinim jer iz tebe će izaći vladalac koji će pasti narod moj – Izraela!’ Tada Herod potajno dozva mudrace i razazna od njih vrijeme kad se pojavila zvijezda. Zatim ih posla u Betlehem: ‘Pođite, reče, i pomno se raspitajte za dijete. Kad ga nađete, javite mi da i ja pođem te mu se poklonim.’—Matej 2: 3-8

Po odlasku od Heroda mudraci su ponovno ugledali zvijezdu i obradovali se jer će ih dovesti do mjesta “gdje je bilo dijete”. Kad su stigli do kuće, ugledali su Isusa s njegovom majkom Marijom. Oni “padnu ničice i poklone mu se. Otvore zatim svoje blago i prinesu mu darove: zlato, tamjan i smirnu.” (vss. 9-11) Ovi darovi također imaju posebno značenje i ukazuju nam kako trebamo prikazati svoja srca njemu, našem Spasitelju i Otkupitelju. (Luka 12: 34) Kasnije je Josipu anđeo rekao: “Ustani, uzmi dijete i majku njegovu te bježi u Egipat i ostani ondje dok ti ne rekнем.” (Matej 2: 13) Josip je poslušao, slijedeći anđelovo upozorenje i pobjegao je od Herodove ljubomorne moći, čime je spriječio da se naškodi Isusu, što je bio Sotonin plan.

SOTONA I ISUS

Sveto pismo ne daje mnogo pojedinosti o Isusu između njegova rođenja i krštenja u vodi. Međutim, kao

jedini savršeni primjerak čovječanstva od Adamova pada, zli je sigurno znao da Isus mora biti odabrano sjeme jer je bio odvojen od svih grešnika. (Hebrejima 7: 26) Nakon krštenja u Jordanu i vođen Duhom Svetim da započne svoju službu, Isus je bio tri puta kušan od protivnika. Ovdje ćemo se osvrnuti samo na treću od ovih kušnji, koje je Učitelj sve odbacio citirajući Božje zapovijedi. “Đavao ga onda povede na goru vrlo visoku i pokaza mu sva kraljevstva svijeta i slavu njihovu pa mu reče: ‘Sve ću ti to dati ako mi se ničice pokloniš.’ Tada mu reče Isus: ‘Odlazi, Sotono! Ta pisano je: Gospodinu, Bogu svom se klanjaj i njemu jedinom služi!’ Tada ga pusti đavao. I gle, anđeli pristupili i služili mu.”—Matej 4: 8-11

To je bilo simbolično iskušenje, jer nijedna planina na zemlji nije dovoljno visoka da se vide “sva kraljevstva svijeta”. Unatoč tome, Sotona je pokušao pokazati Isusu lakši način da naslijedi zemaljsku moć i autoritet. Isus je odlučno odgovorio: “Bogu... njemu jedinom služi.” Isus je bio krajnje odan Nebeskom Ocu i konačan u svojim riječima: “Odlazi, Sotono.” Tako je napasnik uvidio da je uzaludno nastaviti. Kasnije je, međutim, bilo i drugih pokušaja Sotone da Krista odvрати od ispunjenja njegovog određenog cilja tijekom njegove zemaljske službe. To se posebno očitovalo kroz nastojanje vjerskih poglavara koji su ga, zavišću zbog njegove omiljenosti kod puka, nastojali okaljati i uništiti. (Ivan 11: 45-53) Konačno, Sotona je možda mislio da je pobijedio kada je Isus osuđen na smrt i razapet.

PROROČANSKI SPISI

Oni koji su Isusa pribili na križ nisu se zadovoljili time da to čine sami. Pod utjecajem Sotone željeli su ga i javno poniziti. Prvo su rimski vojnici skinuli s Isusa

njegovu odjeću i bacili kocku da vide tko će je preuzeti. Nisu shvaćali da ponovno čine ono što je bilo prorečeno. “Haljine moje dijele među sobom i kocku bacaju za odjeću moju.” (Psalmi 22: 18; Ivan 19: 23, 24) Tada su ga veliki svećenici, zajedno s pis-moznancima i starješinama, počeli verbalno ismijavati, govoreći: “Druge je spasio, neka spasi sam sebe ako je on Krist Božji, Izabranik!” Izrugivali ga i vojnici, prilazili mu i nudili ga octom govoreći: ‘Ako si ti kralj židovski, spasi sam sebe!’ A bijaše i natpis ponad njega: ‘OVO JE KRALJ ŽIDOVSKI.’—Luka 23: 35-38; Matej 27: 41-43

Isusa to poniženje nije uznemirilo. On je doista znao da ako je to volja njegova Oca, njegova moćna sila mogla se upotrijebiti za zaustavljanje postupka, ali budući da je došao čas njegove patnje i smrti, Isus je ponizno i poslušno pristao na iskustva koja su dolazila. Bio je “odveden kao jagnje na klanje.”—Izaija 53: 7

Isus nije imao namjeru ne biti vjeran svom savezu žrtve s Nebeskim Ocem. On je pristao učiniti sve što je o njemu zapisano u “svitku knjige”. (Hebrejima 10: 7) Znao je da mora umrijeti, da će biti vođen kao jagnje na klanje; pa je bez oklijevanja ponovno potvrdio svoju spremnost da izdrži do kraja, da bude vjeran čak i do smrti. Kakav li nam je ovo primjer pobožnosti!

“Nakon toga, kako je Isus znao da je sve dovršeno, da bi se ispunilo Pismo, reče: ‘Žedan sam.’ A ondje je stajala posuda puna octa. I natakaoše na izopovu trsku spužvu natopljenu octom pa je primakaoše njegovim ustima. Čim Isus uze ocat, reče: ‘Dovršeno je!’ I prignuvši glavu, preda duh.” (Ivan 19: 28-30) U tom je trenutku Sotona možda mislio da je potomstvo žene uništeno. Međutim, trećeg dana Isus je uskrsnuo

od mrtvih, božansko biće koje je imalo svu moć “na nebu i na zemlji”, odmah iza samog Boga. (Matej 28: 18) Dakle, potomak, uskrsnuli Isus, nije bio samo živ nego i visoko uzvišen, s obećanjem danim njegovim sljedbenicima: “Ako li ste Kristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo, baštinici po obećanju.”—Galaćanima 3: 29

ZAKLJUČNE POUKE

1. Crkva je dio potomstva koje će uništiti Sotonu. (Otkrivenje 20: 10) “Bog mira satrt će ubrzo Sotonu pod vašim nogama.” (Rimljanima 16: 20, English Standard Version) Ako je Bog doista na prvom mjestu u našim srcima, moramo urediti svoje živote tako da možemo komunicirati s njim i primiti snagu potrebnu za sudjelovanje u ovom obećanju koje će zlu stati na kraj.

2. Svi istinski Kristovi sljedbenici moraju voditi život pun žrtve kako bi bili više od pobjednika. (Rimljanima 12: 1, 2; 8: 35-39) “Požuda tijela, i požuda očiju, i oholost života” moraju biti nadvladani utjecajem Duha Svetoga i poslušnošću Nebeskom Ocu hodajući tako kao što je Učitelj hodao.—1.Ivanova 2: 16

3. Učestala, usredotočena molitva je kritična. “Ako priznamo grijehе svoje, vjеran je on i pravedan: otpustit će nam grijehе i očistiti nas od svake nepravde.” (1.Ivanova 1: 9) Oni koji su pozvani da budu dio božanske obitelji trebali bi toliko štovati Boga činivši sve kako bi mu ugodili, počastili ga i posvetili njegovo ime.

4. Ni u jednoj etapi svoje kršćanske službe sveci ne bi smjeli provoditi vrijeme razmišljajući ili zamišljajući stvari koje bi ih mogle umoriti u pravednom činjenju ili učiniti nestrpljivima zbog njihovog sadašnjeg stanja. (Galaćanima 6: 9) Niti bi se trebali miješati

trošeći dragocjeno posvećeno vrijeme raspravljajući o trenutnim stvarima u smislu toga koja je strana točna ili netočna u političkim raspravama koje su toliko rasprostranjene među onima koji nisu u zavjetnom odnosu s Bogom. Biblija je najbolji udžbenik za Gospodinov narod s mudrim savjetima koji bi se neprestano trebali primjenjivati u životima svih koji “k cilju hitaju, k nagradi višnjeg poziva Božjeg u Kristu Isusu.”—Filipljanima 3: 13, 14

5. Uz molitvu, meditaciju, proučavanje i zajedništvo s drugima iste dragocjene vjere, Nova bi stvorenja trebala dosljedno vježbati svoj misaoni proces u skladu sa sljedećim poticajem: “Uostalom, braćo, što je god istinito, što god časno, što god pravedno, što god čisto, što god ljubazno, što god hvalevrijedno; je li što krepost, je li što pohvala – to nek vam je na srcu! Što ste naučili, i primili, i čuli, i vidjeli na meni – to činite i Bog mira bit će s vama!”—Filipljanima 4: 8, 9

6. Pavao je shvatio da bi posvećeni kršćani imali koristi od opomena koje su dane za dobrobit onih koji su živjeli u danima rane Crkve, ali lekcije iz ovih istih riječi primjenjive su danas na kraju Evandeoskog doba. “Ne gubite dakle pouzdanja! Pripada mu velika plaća! Postojanosti vam uistinu treba da biste vršeći volju Božju zadobili obećano.”—Hebrejima 10: 35, 36

Neka nitko pod utjecajem Duha Svetoga ne klone zbog sadašnje zloće u ovom svijetu i prividnog kašnjenja u ispunjenju blagoslova kraljevstva. Imamo vjernog Boga čija će se sva obećanja ispuniti u njegovo vrijeme i na njegov način. Zli, “ta stara zmija”, Sotona, sigurno će biti uništen potomstvom obećanja!—Otkrivenje 20: 1-3, 10 ■

* * *